

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy o nasiennictwie¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. 1512, z 2013 r. poz. 865 oraz z 2015 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) rejestracji odmian oraz wytwarzania, oceny i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin uprawnych tradycyjnie uprawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „odmianami tradycyjnymi”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy w zakresie rejestracji odmian, wytwarzania, oceny i kontroli materiału siewnego oraz obrotu materiałem siewnym dotyczą również gatunków roślin stosowanych do uszlachetniania odmian gatunków roślin, o których mowa w ust. 1 i 1a.”;

2) w art. 3 w ust. 1

a) w pkt 8:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) materiał siewny roślin rolniczych obejmujący nasiona roślin rolniczych odmian gatunków objętych przepisami dotyczącymi wytwarzania i jakości, a w przypadku ziemniaka – bulwy, zwane dalej „sadzeniakami ziemniaka”;

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str.12);
- 2) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str.16);
- 3) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str.22);

- uchyla się lit. c,
- b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:
 - „13) materiał szkółkarski CAC (Conformitas agraria communitatis) - oznacza materiał szkółkarski wytworzony przez dostawcę i przez niego oceniony, spełniający wymagania w zakresie wytwarzania i jakości określone dla tego materiału;”;
- 3) w art. 6:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) ma zadowalającą wartość gospodarczą – w przypadku gatunków roślin rolniczych i cykorii korzeniowej;”;
 - b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) odmian tradycyjnych.”;
 - c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. Odmianę tradycyjną wpisuje się do krajowego rejestru, jeżeli odmiana należy do gatunku tradycyjnie uprawianego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i posiadającego różne kierunki użytkowania, a także znaczenie dla ukształtowania krajobrazu i zrównoważonego rolnictwa.”;
- 4) w art. 7 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) powszechnie znanej w rozumieniu art. 66 ust. 2 – w przypadku roślin sadowniczych.”;
- 5) w art. 13:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, można dołączyć:
 - 1) listę osób fizycznych, które brały udział w wyhodowaniu albo odkryciu i wyprowadzeniu odmiany, pod warunkiem, że osoby te wyraziły na to zgodę na piśmie;
 - 2) urzędowy opis sporządzony przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w innym państwie – w przypadku odmian roślin sadowniczych.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Wniosek o wpis odmiany do krajowego rejestru oraz załączniki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 1, składa się na formularzach udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Centralny Ośrodek.”;
- 6) w art. 14 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8. Centralny Ośrodek może:

- 1) zlecić innemu podmiotowi przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1 lub 2, lub części tych badań;
 - 2) uznać wyniki badań OWT wykonanych za granicą, jeżeli są przeprowadzone zgodnie z metodykami albo wytycznymi, o których mowa w ust. 1, a w przypadku ich braku – zgodnie z metodykami albo wytycznymi opracowanymi przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w innym państwie.”;
- 7) w art.19:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W krajowym rejestrze spośród roślin warzywnych wyodrębnia się odmiany, których materiał siewny może być uznany za:

 - 1) materiał siewny kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany lub kategorii standard – warzywna lista A;
 - 2) materiał siewny wyłącznie kategorii standard – warzywna lista B.”,
 - b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W krajowym rejestrze spośród roślin sadowniczych wyodrębnia się odmiany:

 - 1) z urzędowym opisem – sadownicza lista A;
 - 2) z urzędowo uznanym opisem – sadownicza lista B.

5. Przez urzędowo uznany opis uważa się opis odmiany sporządzony przez hodowcę, zachowującego odmianę albo dostawcę, uznany przez dyrektora Centralnego Ośrodka przy wpisie do krajowego rejestru.”;
- 8) w art. 20 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, zachowującemu odmianę przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;
- 9) w art. 25 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. We wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, zachowujący odmianę podaje informację o tym, czy materiał siewny skreślonej odmiany może znajdować się w obrocie do dnia 30 czerwca trzeciego roku, licząc od roku następującego po roku, w którym skreślono odmianę z krajowego rejestru. Informacja ta zostaje umieszczona w krajowym rejestrze przy skreślonej odmianie.”;
- 10) po art. 25 dodaje się art. 25a i 25b w brzmieniu:
- „Art. 25a. 1. W przypadku odmian roślin sadowniczych dyrektor Centralnego Ośrodka pozostawia odmianę w krajowym rejestrze, w odniesieniu do której nie złożono

wniosku o przedłużenie okresu wpisu odmiany w krajowym rejestrze, jeżeli uzna, że pozostawienie jej służy zachowaniu różnorodności genetycznej i zrównoważonej produkcji lub innemu publicznemu interesowi.

2. Odmianę, o której mowa w ust. 1, oznacza się w krajowym rejestrze jako sadowniczą odmianę dla zachowania bioróżnorodności.

3. Zachowaniem odmiany, o której mowa w ust. 1, zajmuje się jednostka odpowiedzialna za genetyczne zasoby roślin sadowniczych.

4. W przypadku odmiany, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat za utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jednostkę odpowiedzialną za genetyczne zasoby roślin sadowniczych, biorąc pod uwagę konieczne doświadczenie i wiedzę w zakresie ochrony zasobów genetycznych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz zapewnienie prawidłowej realizacji działań w zakresie utrzymania odmian roślin sadowniczych ważnych dla zachowania bioróżnorodności.

Art. 25b. Do odmian tradycyjnych stosuje się przepisy art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 7, art. 9–19, art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz art. 21–25.”;

11) w art. 32:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do skreślenia przez dyrektora Centralnego Ośrodka odmiany regionalnej i odmiany amatorskiej z krajowego rejestru oraz przedłużenia okresu jej wpisu w krajowym rejestrze przepisy art. 20 ust. 2–7 oraz art. 25 ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 5 w pkt 2 stawia się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedłużenia okresu wpisu odmiany regionalnej i odmiany amatorskiej w krajowym rejestrze”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku odmian regionalnych i odmian amatorskich nie pobiera się opłat za czynności, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2.”;

12) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Do odmian regionalnych i odmian amatorskich, w przypadku gdy odmiana nie jest chroniona wyłącznym prawem do odmiany, może być zachowywana przez więcej niż jednego zachowującego odmianę, przepisy art. 22 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 36:

a) w ust. 8:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opis składników odmiany mieszańcowej – w przypadku zgłaszania do oceny polowej odmiany mieszańcowej; w opisie nie uwzględnia się składników, którymi są odmiany wpisane do krajowego rejestru lub wspólnotowych katalogów;”;

– pkt 4–6 otrzymują brzmienie:

„4) oryginał albo kopię dokumentu zakupu zawierającego w szczególności numer partii i stopień kwalifikacji – w przypadku zgłaszania do oceny polowej materiału siewnego na plantacji nasiennej obsianej albo obsadzonej materiałem siewnym kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany, z wyłączeniem plantacji nasiennej obsianej albo obsadzonej przez zachowującego odmianę materiałem siewnym własnej odmiany w gospodarstwie będącym w jego posiadaniu;

5) dla partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginał albo kopię świadectwa oceny laboratoryjnej, albo informację o wynikach oceny – w przypadku zgłaszania do oceny materiału siewnego, o którym mowa w art. 104 ust. 1 pkt 21, a w przypadku sadzeniaków ziemniaka oryginał lub kopię świadectwa oceny weryfikacyjnej oraz świadectwa oceny cech zewnętrznych;

6) dla partii materiału siewnego wytworzonego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokument potwierdzający spełnienie wymagań jakościowych, a w przypadku sadzeniaków ziemniaka – również wymagań zdrowotności, wystawiony przez właściwy dla danego państwa urząd kwalifikacyjny.”;

b) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. W przypadku plantacji nasiennych, na których odbywa się wytwarzanie materiału siewnego odmian gatunków roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich, objętych systemami OECD, do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału siewnego roślin rolniczych dołącza się:

1) oświadczenie zachowującego odmianę, że materiał siewny został wyprodukowany zgodnie z metodyką hodowli przyjętą dla danej odmiany oraz własne oznaczenie odmiany identyfikujące materiał siewny użyty do siewu – w przypadku zgłaszania do oceny polowej materiału siewnego na plantacji obsianej albo obsadzonej materiałem matecznym;

2) świadectwo Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA) oraz certyfikat stwierdzający stopień kwalifikacji lub kategorię materiału siewnego, spełniające wymagania odpowiedniego systemu OECD;

3) etykietę każdej partii materiału siewnego użytego do obsiewu plantacji;

4) pisemną zgodę właściwego urzędu kwalifikacyjnego innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, w którym odmiana jest wpisana do rejestru i której materiał siewny podlega wytwarzaniu.

11. Wnioskodawca, składając wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego odmiany roślin rolniczych lub warzywnych:

1) wpisanej do rejestru innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa stowarzyszonego, lub państwa trzeciego, dołącza do wniosku urzędowy opis odmiany sporządzony przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w tym państwie;

2) zgłoszonej i przyjętej do badań rejestrowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim lub państwie stowarzyszonym, dołącza tymczasowy opis odmiany sporządzony przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w tym państwie lub opis odmiany sporządzony przez zachowującego odmianę wraz z tłumaczeniem na język polski.”,

c) uchyla się ust. 13;

14) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a Wnioskodawca, który złożył wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego roślin rolniczych lub warzywnych przechowuje etykiety dotyczące partii materiału siewnego użytego do siewu lub sadzenia do czasu zakończenia oceny tego materiału i okazuje je na żądanie organu dokonującego oceny lub przekazuje je producentowi materiału siewnego, który również okazuje je na żądanie organu dokonującego oceny.”;

15) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Oceny cech zewnętrznych materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonują urzędowi kwalifikatorzy.

2. Oceny cech zewnętrznych materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych kategorii kwalifikowany mogą dokonywać również akredytowani kwalifikatorzy.

3. Oceny cech zewnętrznych materiału siewnego odmian regionalnych dokonuje zachowujący odmianę.”;

16) w art. 46 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyniki oceny laboratoryjnej prób pobranych przez to urządzenie oraz prób pobranych ręcznie z dziesięciu tych samych partii są zgodne dla nie mniej niż 70% co najmniej dwóch badanych parametrów łącznie.”;

17) w art. 50 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Degradacji materiału siewnego dokonuje się w stosunku do całej partii tego materiału lub jej części.

4. Po dokonaniu degradacji, o której mowa w ust. 2:

1) całej partii materiału siewnego wydaje się świadectwo oceny laboratoryjnej, z tym że w przypadku gdy świadectwo oceny laboratoryjnej zostało już wydane, wydaje się nowe świadectwo oceny laboratoryjnej po uprzednim anulowaniu świadectwa oceny laboratoryjnej, dokonany przez przekreślenie świadectwa i umieszczenie na nim wyrazu „anulowano” oraz opatrzeniu go podpisem kierownika laboratorium oceny nasion właściwego ze względu na miejsce dokonania degradacji lub kierownika akredytowanego laboratorium;

2) części partii materiału siewnego, zdegradowanej części partii nadaje się nowy numer partii oraz wydaje się świadectwo oceny laboratoryjnej, z tym że w przypadku gdy świadectwo oceny laboratoryjnej zostało już wydane, na jego podstawie wydaje się nowe świadectwo oceny laboratoryjnej, umieszczając na nim wyrazy „częściowa degradacja” oraz opatrując je podpisem kierownika laboratorium oceny nasion właściwego ze względu na miejsce dokonania degradacji lub kierownika akredytowanego laboratorium.”;

18) w art. 55:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej partii materiału siewnego dyrektor Centralnego Ośrodka niezwłocznie przekazuje:

1) prowadzącemu obrót będącemu właścicielem partii podlegającej ocenie,

- 2) Głównemu Inspektorowi,
 - 3) zachowującemu odmianę, która podlega ocenie.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Informację o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej partii materiału siewnego dyrektor Centralnego Ośrodka przekazuje za pomocą poczty elektronicznej lub telefaksu albo w innej formie lub w inny sposób, uzgodnione z podmiotami wymienionymi w ust. 3.”,
- c) w ust. 5 uchyla się pkt 5 i 6;
- 19) w art. 56 uchyla się pkt 2;
- 20) w art. 64:
- a) w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. a,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Dostawca wytwarzający materiał szkółkarski oraz prowadzący obrót tym materiałem prowadzi dokumentację dotyczącą identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych oraz przechowuje ją co najmniej przez 3 lata od zakończenia cyklu produkcyjnego lub wprowadzenia do obrotu tego materiału.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dostawca prowadzący wyłącznie obrót materiałem szkółkarskim, materiałem rozmnożeniowym i materiałem nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych oraz sadzonkami winorośli, prowadzi dokumentację dotyczącą zakupu lub sprzedaży tego materiału, z wyłączeniem dokumentów sprzedaży dla nieprofesjonalnych odbiorców, oraz przechowuje ją przez:
- 1) 3 lata odpowiednio od dnia zakupu lub sprzedaży tego materiału – w przypadku materiału szkółkarskiego i sadzonek winorośli;
 - 2) 12 miesięcy odpowiednio od dnia zakupu lub sprzedaży tego materiału – w przypadku materiału rozmnożeniowego i materiału nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych.”;
- 21) w art. 65 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Ocena laboratoryjna materiału szkółkarskiego obejmuje również badanie gleby i podłoża w zakresie obecności organizmów szkodliwych.”;

22) w art. 66:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za materiał szkółkarski kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany, materiał szkółkarski CAC uznaje się materiał spełniający wymagania w zakresie wytwarzania i jakości, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 72 pkt 2 gatunków roślin stosowanych do uszlachetniania odmian tego materiału (podkładowki nienależące do odmiany) oraz odmian:

- 1) wpisanym do rejestru;
- 2) chronionym wyłącznym prawem do odmiany;
- 3) powszechnie znanych.

2. Za odmiany powszechnie znane uznaje się odmiany:

1) wpisane do odpowiedniego rejestru innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego albo państwa trzeciego albo

2) co do których złożono wnioski o wpis do krajowego rejestru, odpowiedniego rejestru innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub wnioski o przyznanie wyłącznego prawa do odmiany, albo

3) wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego przed dniem 30 września 2012 r., albo

4) które posiadały urzędowy opis przed skreśleniem tej odmiany z krajowego rejestru lub odpowiedniego rejestru innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego.”,

b) uchyla się ust. 3;

23) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Za materiał rozmnożeniowy i materiał nasadzeniowy roślin warzywnych uznaje się materiał spełniający wymagania w zakresie wytwarzania i jakości, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 72a pkt 1, uzyskany z materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany lub kategorii standard odmian wpisanych do krajowego rejestru lub do odpowiednich rejestrów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich lub wspólnotowego katalogu, lub rejestru państwa stowarzyszonego.”;

24) w art. 70:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Próby materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany pobiera wojewódzki inspektor albo dostawca tego materiału.

2b. Próby gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany pobiera wojewódzki inspektor albo dostawca tego materiału.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oceny cech zewnętrznych materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonuje wojewódzki inspektor albo dostawca tego materiału”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonuje dyrektor Centralnego Ośrodka albo dostawca tego materiału.

5b. Dostawca materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonuje czynności, o których mowa w ust. 2a, 2b, 5 i 5a, w przypadku gdy złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 4 pkt 3a.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oceny polowej, oceny laboratoryjnej, oceny tożsamości i czystości odmianowej, oceny cech zewnętrznych oraz pobierania prób materiału szkółkarskiego CAC oraz pobierania prób gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany jest materiał szkółkarski CAC dokonują dostawcy tego materiału.”;

25) w art. 71 w ust. 4:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) świadectwo oceny polowej albo szkółkarski dokument towarzyszący, albo etykietę urzędową wydaną dla tego materiału.”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informację o wynikach oceny laboratoryjnej - w przypadku gdy materiał podlega ocenie laboratoryjnej lub zostały pobrane próby gleby i podłoża.”,

26) w art. 72:

a) w pkt 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wymagania w zakresie wytwarzania i jakości materiału szkółkarskiego kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany, materiału szkółkarskiego CAC, z uwzględnieniem w szczególności:”;

– uchyla się lit. b,

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) sposobu oznaczania partii materiału szkółkarskiego kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany, materiału szkółkarskiego CAC,”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) wymagania dla gleby i podłoża, na których jest uprawiany materiał szkółkarski kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany oraz warunki i metody pobierania prób gleby i podłoża,

3b) sposób i zakres identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych oraz rodzaje dokumentacji dotyczącej identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych,”;

27) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania w zakresie wytwarzania i jakości materiału rozmnożeniowego i materiału nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz sadzonek winorośli,

2) sposób oznaczania materiału rozmnożeniowego i materiału nasadzeniowego roślin warzywnych i roślin ozdobnych oraz sadzonek winorośli

– biorąc pod uwagę cechy biologiczne poszczególnych grup lub gatunków roślin, specyfikę ich wytwarzania, wysoką jakość materiału siewnego, a także zapewnienie właściwej identyfikacji wytworzonego materiału.”;

28) w art. 78 uchyla się ust. 7–9;

29) w art. 79:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Urzędowi kwalifikatorzy, urzędowi próbobiocy, akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiocy i analitycy nasienni są obowiązani co najmniej raz na pięć lat uczestniczyć w szkoleniu doskonalącym.

4. Urzędowi kwalifikatorzy, urzędowi próbobiocy, akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiocy i analitycy nasienni, którzy nie uczestniczyli w szkoleniu doskonalącym co najmniej raz na pięć lat, licząc od dnia zakończenia poprzedniego szkolenia, nie mogą dokonywać oceny lub pobierać prób materiału siewnego.”,

b) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Urzędowi kwalifikatorzy, urzędowi próbobiocy, akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiocy i analitycy nasienni uczestniczą w szkoleniu doskonalącym częściej niż raz na pięć lat, w przypadku:

1) zmiany przepisów z zakresu nasiennictwa lub

2) braku minimalnej liczby wykonanej oceny polowej, oceny laboratoryjnej, pobranych prób materiału siewnego przez te podmioty, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4.

6. Szkolenie doskonalące jest przeprowadzane przez wojewódzkiego inspektora lub ośrodek szkoleniowy w czwartym kwartale każdego roku.

7. Urzędowi kwalifikatorzy, urzędowi próbobiocy, akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiocy i analitycy nasienni, którzy nie uczestniczyli w szkoleniu doskonalącym nie mogą dokonywać oceny lub pobierać prób materiału siewnego w roku następującym po roku, w którym odbyło się szkolenie doskonalące.”;

30) w art. 81:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uczestniczyć w ocenie polowej, ocenie cech zewnętrznych, ocenie laboratoryjnej lub pobieraniu prób materiału siewnego, dokonywanych przez te podmioty lub sprawdzać prawidłowość wykonywania tych czynności;”,

b) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w trakcie przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor stwierdzi, że akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiocy oraz akredytowane laboratoria nie spełniają warunków niezbędnych do wykonywania odpowiednio oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, lub pobierania prób materiału siewnego, w szczególności:”,

– część wspólna na końcu otrzymuje brzmienie:

„– w zależności od zakresu i stopnia stwierdzonych uchybień, w drodze decyzji, cofa akredytację albo nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie lub odbycie szkolenia doskonalącego.”,

c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) że plantacja nasienna albo partia materiału siewnego – w przypadku oceny cech zewnętrznych została oceniona nieprawidłowo przez akredytowanych kwalifikatorów – unieważnia wynik oceny polowej albo oceny cech zewnętrznych materiału siewnego, przekreślając świadectwo oceny polowej i umieszczając na nim wyraz „anulowano” oraz opatrując je podpisem osoby kontrolującej i datą;”

d) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor przeprowadza odpowiednio kontrolną ocenę polową materiału siewnego albo ocenę cech zewnętrznych materiału siewnego albo kontrolną ocenę laboratoryjną materiału siewnego lub kontrolne pobranie prób materiału siewnego oraz wydaje nowe świadectwo lub informację, o której mowa w art. 73 ust. 1 pkt 5.

9. Jeżeli zainteresowany podmiot nie zgadza się z kontrolną oceną polową materiału siewnego albo kontrolną oceną cech zewnętrznych materiału siewnego, albo kontrolną oceną laboratoryjną materiału siewnego, o której mowa w ust. 8, może zwrócić się do Głównego Inspektora z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny; przepisy art. 49 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

10. Akredytowani próbobiorcy, akredytowani kwalifikatorzy i akredytowane laboratoria składają wojewódzkiemu inspektorowi:

1) kopie świadectw i informacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 43 ust. 5 i art. 44 ust. 6, w terminie 7 dni od dnia dokonania odpowiednio oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego, pobrania próby i wystawienia świadectwa albo informacji lub sporządzenia protokołu pobrania prób;

2) pisemne sprawozdania z dokonanej oceny laboratoryjnej materiału siewnego w formie uzgodnionej z wojewódzkim inspektorem – w przypadku laboratoriów.”;

31) w art 82 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oceny polowej, oceny cech zewnętrznych i pobrania prób urzędowi kwalifikatorzy i urzędowi próbobiorky dokonują w ramach czynności służbowych.”;

32) w art. 83:

a) w ust. 1 część wspólna na końcu otrzymuje brzmienie:

„– mając na uwadze odpowiednio zapewnienie właściwego dokonania oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego, a także zapewnienie przez ośrodki szkoleniowe właściwego poziomu prowadzenia szkoleń, w tym środków dydaktycznych, pomieszczeń, miejsc do prowadzenia zajęć praktycznych i materiałów szkoleniowych, oraz prawidłowego przeprowadzenia egzaminu kończącego szkolenie.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz ośrodków szkoleniowych upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych pobierania prób materiału siewnego oraz oceny laboratoryjnej materiału siewnego, podając nazwę i adres oraz siedzibę ośrodka szkoleniowego oraz zakres udzielonego upoważnienia.”;

33) w art. 87 w ust. 4:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie rodzaju działalności, której ma dotyczyć wpis do ewidencji dostawców, z podaniem grup roślin uprawnych, a w przypadku materiału szkółkarskiego –wskazanie przez dostawcę głównych rodzajów lub gatunków uprawnych objętych jego działalnością;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) oświadczenie o tym, że dostawca będzie dokonywał pobierania prób, oceny cech zewnętrznych, oceny tożsamości i czystości odmianowej wytwarzanego przez siebie materiału oraz pobierania prób gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany ten materiał – w przypadku dostawców materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany, którzy będą dokonywać tych czynności;”;

34) w art. 98:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, na czas określony, upoważnić do wypełniania etykiet urzędowych prowadzącego obrót, który:

1) w dniu złożenia wniosku jest wpisany do ewidencji przedsiębiorców albo ewidencji rolników od co najmniej roku;

2) daje rękojmię zgodnego z przepisami ustawy wydawania etykiet urzędowych.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wypełniania etykiet urzędowych, jeżeli prowadzący obrót:

1) został wykreślony z ewidencji przedsiębiorców albo ewidencji rolników, lub

2) przestał spełniać wymaganie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prowadzący obrót, któremu na podstawie ust. 6, cofnięto upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, może ponownie ubiegać się o jego udzielenie nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia cofnięcia tego upoważnienia.”;

35) uchyla się art. 99;

36) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Do każdej przesyłki zawierającej jedną lub kilka partii wprowadzonego do obrotu materiału rozmnożeniowego lub materiału nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych dostawca dołącza informację o dostarczonym materiale, zwaną dalej „dokumentem dostawcy”.

2. Dokument dostawcy sporządza się w dwóch egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz dołącza się do każdej przesyłki materiału, o której mowa w ust. 1, a drugi pozostawia u dostawcy.

3. Dokument dostawcy zawiera:

1) oznaczenie „jakość WE”;

2) oznaczenie „PL” jako oznaczenie państwa, w którym wystawiono ten dokument;

3) napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa”;

4) numer w ewidencji dostawców;

5) numer partii określony przez dostawcę;

6) nazwę botaniczną;

- 7) nazwę odmiany albo jej opis;
- 8) liczbę roślin objętych dokumentem dostawcy;
- 9) nazwę państwa, w którym dokonano zbioru materiału – w przypadku importu z państw trzecich.

4. Dokumentem dostawcy może być paszport roślin, jeżeli zawiera informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 7 i 9.

5. Dostawca przechowuje kopie dokumentów dostawcy przez rok od dnia ich wydania.”;

37) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany zaopatruje się w etykiety wydawane przez:

1) wojewódzkiego inspektora – dla materiału wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo

2) właściwy urząd innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego – dla materiału wytworzonego na terytorium tego państwa.

2. Etykiety, o których mowa w ust. 1, są etykietami urzędowymi.

3. Na etykietach umieszcza się informacje identyfikujące materiał siewny, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 103c pkt 1 lit. b oraz informacje określone w przepisach odrębnych.

4. Druk na etykiecie jest nieusuwalny, widoczny i czytelny.

5. Za etykiety, o których mowa w ust. 1, uznaje się również paszport roślin, jeżeli zawiera informacje, które powinny być umieszczone na etykiecie.

6. Etykiety, na wniosek prowadzącego obrót, wydaje odpłatnie wojewódzki inspektor.

7. Wojewódzki inspektor może upoważnić podmiot wpisany do ewidencji dostawców, w drodze decyzji, na czas określony, do wypełniania etykiet urzędowych; przepisy art. 98 ust. 2–8 stosuje się odpowiednio.

8. Materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany jest wprowadzany do obrotu w opakowaniach zabezpieczonych przez plombowanie.

9. Sadzonki winorośli zaopatruje się w etykietę dostawcy.

10. Etykiety, o których mowa w ust. 9, mogą zawierać również informacje wymagane na paszporcie roślin.”;

38) po art. 103 dodaje się art. 103a–103c w brzmieniu:

„Art. 103a 1. Do każdej przesyłki zawierającej materiał szkółkarski, składającej się z różnych odmian lub rodzajów materiału kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany dołącza się szkółkarski dokument towarzyszący.

2. Szkółkarski dokument towarzyszący jest wydawany przez dostawcę.

3. Szkółkarski dokument towarzyszący jest:

1) wydawany co najmniej w dwóch egzemplarzach, przy czym jeden dołącza się do przesyłki materiału, o której mowa w ust.1, a drugi pozostawia u dostawcy;

2) dołączony do materiału szkółkarskiego od miejsca siedziby dostawcy do miejsca siedziby odbiorcy.

4. Jeżeli informacje zawarte w szkółkarskim dokumencie towarzyszącym są sprzeczne z informacjami zawartymi na etykiecie, o której mowa w art. 103 ust. 1, pierwszeństwo mają informacje zawarte na etykiecie.

5. Szkółkarski dokument towarzyszący może zawierać informacje wymagane na paszporcie roślin.

Art. 103b. 1. Do każdej przesyłki zawierającej jedną lub kilka partii wprowadzonego do obrotu materiału szkółkarskiego CAC dostawca dołącza informację o dostarczonym materiale, zwaną dalej „szkółkarskim dokumentem dostawcy”.

2. Szkółkarski dokument dostawcy powinien różnić się od etykiet, o których mowa w art. 103 ust. 1, oraz szkółkarskiego dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 103a ust. 1.

3. Szkółkarskim dokumentem dostawcy dla materiału przeznaczonego dla nieprofesjonalnych odbiorców roślin sadowniczych może być etykieta zawierająca informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 103c pkt 1 lit b.

4. Szkółkarski dokument dostawcy, który nie jest etykietą, zawiera informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 103c pkt 1 lit b oraz oznaczenie odbiorcy.

5. Szkółkarski dokument dostawcy sporządza się w dwóch egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz dołącza się do każdej przesyłki materiału, o której mowa w ust.1, a drugi pozostawia u dostawcy.

6. Szkółkarski dokument dostawcy może zawierać informacje wymagane na paszporcie roślin.

7. Druk na szkółkarskim dokumencie dostawcy jest nieusuwalny, widoczny i czytelny.

8. Dostawca przechowuje kopie szkółkarskich dokumentów dostawcy przez trzy lata od dnia ich wydania.

9. Przepis ust. 8 nie dotyczy sprzedaży dla nieprofesjonalnych odbiorców roślin sadowniczych.

Art. 103c. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób etykietowania, plombowania i pakowania materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany, z uwzględnieniem:

a) wzorów i kolorów etykiet dla materiału szkółkarskiego,
b) treści informacji zamieszczanych na etykietach oraz szkółkarskim dokumencie towarzyszącym,

2) informacje, które umieszcza się na szkółkarskim dokumencie dostawcy,

3) informacje, które zamieszcza się na etykiecie dostawcy sadzonek winorośli – mając na względzie zapewnienie identyfikacji materiału siewnego i rozwiązania stosowane przez międzynarodowe organizacje nasienne oraz biorąc pod uwagę rodzaj i gatunek roślin, a także kategorię materiału siewnego.”;

39) w art. 104:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) materiał szkółkarski kategorii elitarny, materiał szkółkarski kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC odmian roślin chronionych wyłącznym prawem do odmiany, wpisanych do krajowego rejestru, lub odmian powszechnie znanych;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) materiał szkółkarski kategorii elitarny, materiał szkółkarski kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC podkładek nienależących do odmiany;”;

– pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) materiał siewny kategorii elitarny, a w przypadku koniczyny łąkowej również materiał siewny kategorii elitarny oraz materiał siewny kategorii kwalifikowany, który nie spełnia określonych dla danej kategorii wymagań w zakresie zdolności kiełkowania;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Materiał siewny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może znajdować się w obrocie w terminie podanym przy skreślonej odmianie w krajowym rejestrze, odpowiednich rejestrach innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich lub wspólnotowym katalogu lub rejestrze państwa stowarzyszonego;”

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zdolność kiełkowania materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie może być niższa więcej niż o 10 punktów procentowych od zdolności kiełkowania określonej w wymaganiach szczegółowych w zakresie wytwarzania i jakości materiału siewnego.”;

40) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art.105a. Określenia: „materiał siewny”, „materiał do siewu” lub „materiał do sadzenia” lub pochodną tych określeń stosuje się do oznaczenia materiału siewnego, o którym mowa w art. 104 i 105.”;

41) w art. 115:

a) w ust. 1 pkt 2 brzmienie:

„2) pobranie urzędowych prób, dokonanie oceny polowej i oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz pobranie prób gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany, przez organy Państwowej Inspekcji;”

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 10, dotyczą również materiału siewnego odmian roślin rolniczych objętych systemami OECD, nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej.”;

42) w art. 126 w ust. 1:

a) pkt 6–8 otrzymują brzmienie:

„6) nie zaopatruje materiału siewnego w etykiety, nie dołącza dokumentu dostawcy, szkółkarskiego dokumentu towarzyszącego lub szkółkarskiego dokumentu dostawcy, nie stosuje plomb lub nie zabezpiecza opakowań z materiałem siewnym zgodnie z art. 95 ust. 2, art. 96 ust. 1, art. 97 ust. 1, art. 102 lub art. 103, art. 103a, art. 103b lub podaje na etykietach informacje niezgodne ze świadectwem oceny laboratoryjnej,

- 7) nie umieszcza na dokumencie sprzedaży nazwy gatunku, nazwy odmiany, numeru partii, kategorii lub stopnia kwalifikacji jako informacji identyfikujących ten materiał,
 - 8) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji zgodnie z warunkami określonymi w art. 64 ust. 2 pkt 2 i ust. 3a, art. 72 pkt 3b oraz art. 92 ust. 1 pkt 2,”
- b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
- „12) nie będąc wpisanym do ewidencji dostawców, sprzedaje materiał siewny przeznaczony dla nieprofesjonalnego odbiorcy poza obszar powiatu, w którym go wytworzył,”
- c) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) nie oznacza odpowiednio materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub partii tego materiału numerem utworzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 pkt 6, art. 72 pkt 2 lit. e lub art. 72a pkt 2,”
- d) w pkt 32 stawia się przecinek i dodaje się pkt 33–36 w brzmieniu:
- „33) prowadzi obrót materiałem siewnym, który nie został poddany ocenie okresowej,
- 34) nie przechowuje etykiet, o których mowa w art. 36a,
- 35) nie przechowuje odpowiednio dokumentu dostawcy, szkółkarskiego dokumentu towarzyszącego lub szkółkarskiego dokumentu dostawcy”
- 36) stosuje określenia: „materiał siewny”, „materiał do siewu” lub „materiał do sadzenia” lub pochodną tych określeń do oznaczenia roślin lub ich części, które mogą być użyte do rozmnażania roślin, innych niż materiał siewny, o którym mowa w art. 104 i 105”;
- 43) użyte w art. 70 ust. 1 i 2, art. 71 ust. 1, 3, 4 i 5 oraz w art. 72 w różnych przypadkach wyrazy „materiał siewny kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany roślin sadowniczych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U z 2016 r. poz. 17 i 50) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16:
 - a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Za paszport roślin uznaje się etykietę dla materiału siewnego, określoną w przepisach o nasiennictwie, jeżeli zawiera ona informacje, o których mowa w ust. 6.”;

b) w ust. 15a uchyla się pkt 3,

c) w ust. 18 uchyla się pkt 3;

2) uchyla się art. 85a;

3) w art. 86 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Główny Inspektor współpracuje i reprezentuje Inspekcję przed organami Unii Europejskiej, państw członkowskich Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej, państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz państwom trzecim informacje z zakresu ochrony roślin i nasiennictwa wymagane przez Komisję oraz te państwa.”.

Art. 3. 1. Odmiany roślin sadowniczych utrzymywane przez dostawców na liście odmian materiału szkółkarskiego CAC w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 września 2012 r. mogą być wpisane do rejestru odmian, o którym mowa w art. 5 ustawy zmienianej w art. 1, zwanego dalej „krajowym rejestrem”, sadownicza lista B, bez przeprowadzenia badań odrębności, wyrównania i trwałości, na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, zainteresowany podmiot dołącza opis odmiany sporządzony zgodnie z art. 2 i załącznikiem do dyrektywy Komisji 93/79/EWG z dnia 21 września 1993 r. określającej dodatkowe przepisy wykonawcze dla wykazów odmian materiału rozmnożeniowego roślin owocowych oraz roślin owocowych przechowywanych przez dostawców zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz. Urz. WE L 256 z 21.09.1993, str. 25).

3. Za złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, wpis odmiany, jej utrzymanie w krajowym rejestrze nie pobiera się opłat.

Art. 4. Odmiany roślin sadowniczych wpisane do krajowego rejestru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za odmiany wpisane do krajowego rejestru sadownicza lista A.

Art. 5. 1. Wpis dostawców materiału szkółkarskiego do ewidencji dostawców, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, dokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność, pod warunkiem uzupełnienia informacji, o których mowa

w art. 87 ust. 4 pkt 3 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dostawcy materiału szkółkarskiego wpisani do ewidencji dostawców, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy będą dokonywać pobierania prób, oceny cech zewnętrznych, oceny tożsamości i czystości odmianowej wytwarzanego przez siebie materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany oraz pobierania prób gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany ten materiał, składają oświadczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 4 pkt 3a, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Materiał szkółkarski kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC roślin sadowniczych, wytworzony i oceniony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za materiał szkółkarski kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 7. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 56, art. 72, art. 83 ust. 1 i art. 103 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 56, art. 72, art. 72a, art. 83 ust. 1 i art. 103c tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie wdraża postanowienia:

- 1) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str.12);
- 2) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str.16);
- 3) dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz. Urz. UE L 298 z 16.10.2014, str. 22).

Ww. przepisy UE należy wdrożyć do prawodawstwa krajowego do dnia 31 grudnia 2016 r.

Biorąc pod uwagę wdrożenie przepisów dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE, projekt ustawy uzupełnia obowiązujące przepisy ustawy o nasiennictwie. W zakresie etykietowania wypis ze świadectwa oceny polowej został zastąpiony szkółkarskim dokumentem towarzyszącym (art.103a). W odróżnieniu od obowiązujących przepisów zostały również dodane zasady tworzenia partii oraz plombowania materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kwalifikowany (art. 103). Uzupełnione zostały również informacje wymagane na szkółkarskim dokumencie dostawcy dla materiału szkółkarskiego CAC (art. 103b).

W konsekwencji wprowadzenia przepisów dotyczących etykiet i dokumentów dla materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kwalifikowany oraz materiału szkółkarskiego CAC, przepisy dotyczące dokumentu dostawcy zawarte w obowiązującej ustawie o nasiennictwie zostały ograniczone wyłącznie do materiału rozmnożeniowego

i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych (art. 102).

Przy implementacji przepisów dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian, do obowiązujących przepisów ustawy o nasiennictwie w zakresie informacji wymaganych przy wpisie dostawców do ewidencji podmiotów został wprowadzony przepis mówiący o wskazaniu przez dostawcę głównych rodzajów lub gatunków uprawnych objętych jego działalnością (art. 87 ust. 4 pkt 3). Natomiast w zakresie rejestracji odmian obowiązujące przepisy zostały uzupełnione o specyfikę wytwarzania materiału szkółkarskiego, wpisywanie odmian, które są powszechnie znane, wprowadzenie odmian z urzędowo uznanym opisem (art. 3 ust. 1 pkt 34, art. 7 ust. 1 pkt 3 i art. 19 ust. 4.). W zależności od tego czy rejestrowana odmian roślin sadowniczych posiada urzędowy opis czy też urzędowo uznany opis została wprowadzona odpowiednio sadownicza lista A i sadownicza lista B (art. 19 ust. 4). Wprowadzony został również przepis mówiący o tym, że w przypadku skreślenia odmian roślin sadowniczych dyrektor Centralnego Ośrodka może przedłużyć wpis odmiany w krajowym rejestrze, w odniesieniu do której nie złożono pisemnego wniosku, jeżeli uzna, że przedłużenie wpisu służy zachowaniu różnorodności genetycznej i zrównoważonej produkcji lub służy innemu ogólnemu interesowi. Utrzymanie sadowniczych odmian dla zachowania bioróżnorodności zostało zwolnione z opłat za utrzymanie w krajowym rejestrze. Odmiany te będą zachowywane przez jednostkę odpowiedzialną za zasoby genetyczne roślin sadowniczych określoną przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia (art. 25a).

Biorąc pod uwagę wdrożenie przepisów dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych, przepisy obowiązującej ustawy o nasiennictwie zostały uzupełnione o obowiązki dostawców materiału szkółkarskiego w zakresie przechowywania dokumentacji dotyczącej identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych (art. 64 ust. 3a), oraz badania gleby i podłoża (art. 65 ust. 1a). W konsekwencji wprowadzeni tych przepisów zostały zmienione przepisy dotyczące dostawców materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych (art. 64 ust. 1 lit b, ust. 4). Zmieniony został również przepis mówiący o tym, co uznaje się za materiał szkółkarski kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany oraz materiał szkółkarski

CAC (art. 66 ust. 1). W celu wdrożenia szczegółowych przepisów dotyczących wytwarzania i jakości poszczególnych kategorii materiału szkółkarskiego uzupełniony został przepis dotyczący oceny laboratoryjnej o badanie wymagań gleby i podłoża (art. 65 ust. 1a), a z upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia (art. 72, art. 115 ust. 1 pkt 2) został wyłączony materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych i ozdobnych. Dla materiału tego wprowadzone zostały odrębne przepisy (art. 72a). W dostosowaniu do przepisów UE zmienione zostały również przepisy dotyczące podmiotu dokonującego oceny polowej, oceny laboratoryjnej, próbobrania, oceny cech zewnętrznych oraz oceny czystości tożsamości odmianowej zarówno materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany jak też materiału szkółkarskiego CAC. W przypadku materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany ww. działań dokonuje wojewódzki inspektor lub dostawca. Przepis ten dotyczy również pobierania prób gleby i podłoża, na którym wytwarzany jest materiał szkółkarski kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany (art. 70 ust. 2a, 2b, 5, 5a, 6). Konsekwencją wprowadzenia nowych przepisów dla materiału szkółkarskiego są przepisy przejściowe dla materiału szkółkarskiego, który jest wytwarzany zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Niezależnie od wdrożenia przepisów Unii Europejskiej na wniosek Polskiej Izby Nasionnej (PIN) zostały dodane przepisy umożliwiające rejestrację odmian gatunków roślin uprawnych tradycyjnie uprawianych, które nie są objęte przepisami Unii Europejskiej oraz wytwarzanie, ocenę i obrót materiałem siewnym tych odmian. Przepis ten stwarza możliwość wzrostu konkurencyjności dla polskich producentów na rynku Unii Europejskiej, a także poza tym rynkiem, ponieważ wiele państw członkowskich – zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi - rejestruje odmiany nieobjęte przepisami Unii Europejskiej oraz wytwarza, ocenia i wprowadza do obrotu materiał siewny tych odmian. I tak np. odmiany gryki są rejestrowane w Holandii, Austrii, Słowenii, Słowacji i Litwie. Polscy producenci będą mogli poszerzyć swoją ofertę handlową i konkurować z producentami z innych państw członkowskich. Ponadto polski odbiorca materiału siewnego będzie miał możliwość wyboru pomiędzy odmianowym materiałem siewnym, który daje gwarancję jakości, a nasionami danego gatunku (art. 1 ust. 1 pkt 1a, art. 6 ust. 1 pkt 4 i ust. 3, art. 25b). Wprowadzenie przepisów dotyczących rejestracji odmian gatunków nieobjętych przepisami Unii Europejskiej, pomimo obciążeń związanych z kosztami dotyczącymi procesu rejestracji, a także oceny materiału siewnego dają polskim przedsiębiorcom możliwości produkcji materiału siewnego o dobrej jakości sprawdzonych odmian i wprowadzania go do obrotu na całym obszarze Unii Europejskiej,

a także poza jej granicami.

W celu ograniczenia kosztów firm hodowlano-nasiennych obowiązek uczestniczenia akredytowanych podmiotów raz na dwa lata w szkoleniach doskonalących został zmieniony na uczestnictwo raz na pięć lat. Ale w przypadku zmiany przepisów z zakresu nasiennictwa lub braku minimalnej liczby wykonanej oceny polowej, pobranych prób materiału siewnego, wykonanych analiz laboratoryjnych akredytowane podmioty uczestniczą w szkoleniach doskonalących częściej niż raz na pięć lat (art. 79 ust. 3, 4, 5–7).

Dostosowując przepisy ustawy o nasiennictwie do przepisów z zakresu nasiennictwa stosowanych przez inne państwa członkowskie, na wniosek PIN w art. 50 ust. 3 i 4 została wprowadzona możliwość degradacji nie tylko całej partii ale również jej części. Jednocześnie został wprowadzony warunek nadania części zdegradowanej partii nowego numeru partii, tak aby zapewnić możliwość śledzenia partii materiału siewnego w obrocie.

Biorąc pod uwagę coraz większe znaczenie zachowanie bioróżnorodności dla rolnictwa i środowiska w projekcie ustawy przewiduje się, że za badanie i rejestrację odmian regionalnych i amatorskich nie będzie pobierać się opłat (art. 32 ust. 6). Od wprowadzenia przepisów umożliwiających badanie i rejestrację odmian regionalnych i amatorskich w roku 2009 nie została zarejestrowana ani jedna odmiana regionalna lub amatorska. Produkcja materiału siewnego odmian regionalnych i amatorskich jest produkcją ukierunkowaną na nieprofesjonalnych odbiorców. Dlatego też duże firmy hodowlano-nasienne nie są zainteresowane tym obszarem, a dla małych firm opłaty za badanie i rejestrację okazały się zbyt wysokie. Ponadto zmiana ta wynika z propozycji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi przyjęcia Paktu dla obszarów wiejskich.

W obowiązujących przepisach ustawy o nasiennictwie pobieranie prób materiału siewnego odbywa się zgodnie z wytycznymi Międzynarodowego Związku Oceny Nasion – ISTA. Przepis pkt 3 w art. 46 ust. 3 został zmieniony wskutek zmian ww. wytycznych.

Biorąc pod uwagę uproszczenie prawodawstwa oraz powtarzanie przepisów prawa w zakresie akredytowania podmiotów do oceny polowej, próbobranie i oceny laboratoryjnej w projekcie ustawy uchyla się przepisy dotyczące składania oświadczenia przez akredytowane podmioty (art. 78 ust. 7–9). Obowiązki znajdujące się w oświadczeniu bezpośrednio wynikają z ustawy o nasiennictwie.

Przepisy dotyczące czy upoważnienia do wypełniania etykiet (art. 98) zostały dostosowane do art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50), który reguluje zasady upoważnienia do wydawania paszportów roślin przez

upoważnione podmioty. Etykiety nasienne i paszporty roślin wydawane są przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN). Zaproponowana zmiana ujednocili działania jednego urzędu szczególnie w przypadku gatunków, dla których wydaje się etykiety zgodnie z przepisami ustawy o nasiennictwie oraz paszporty roślin zgodnie z przepisami ustawy o ochronie roślin. W tych przypadkach można wydawać jeden dokument będący zarówno etykietą i paszportem roślin. W tym celu zostaje również zmieniony art. 16 ustawy o ochronie roślin (art. 2 projektu ustawy). Proponowane przepisy są rozbudowane w przypadku ustawy o nasiennictwie, a zawężone w przypadku ustawy o ochronie roślin o warunek dotyczący odpowiedzialności karnej za naruszenie przepisów o ochronie roślin lub przepisów o nasiennictwie.

Polska w 1998 r. podpisała Konwencję Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), a od lat sześćdziesiątych korzysta z systemów nasiennych OECD dla kwalifikacji odmianowej. W projekcie ustawy zostały wprowadzone doprecyzowujące przepisy dotyczące wytwarzania oraz opłat związanych z oceną materiału siewnego zgodnie z ww. systemami (art. 36 ust. 10 i art. 115 ust. 7).

Na wniosek PIORiN, w celu ujednoczenia przepisów dotyczących wykonywania poszczególnych ocen wprowadzono przepis mówiący o tym, że oceny cech zewnętrznych materiału siewnego dokonuje urzędowy kwalifikator, z wyłączeniem odmian regionalnych (art. 44a).

W konsekwencji tej zmiany zostały rozszerzone kompetencje ośrodka szkoleniowego o dokonywanie szkoleń z zakresu oceny cech zewnętrznych (art. 83 ust. 2) oraz dostosowane przepisy dotyczące kontroli akredytowanych kwalifikatorów dokonujących oceny cech zewnętrznych (art. 81–83).

W przedmiotowym projekcie zostały doprecyzowane również przepisy dotyczące odwołań od decyzji dyrektora COBORU (art. 20 ust. 8 i art. 32 ust. 5).

W celu uporządkowania przepisów dotyczących obrotu materiałem siewnym odmian skreślonych z krajowego rejestru został uchylony ust. 2 w art. 104a wprowadzono przepis w art. 25 dodając ust. 2a. W zaproponowanym brzmieniu przepis ten jest w pełni zgodny z przepisami UE.

Na wniosek PIN ocena cech zewnętrznych kategorii kwalifikowany będzie mogła być dokonywana przez akredytowanych kwalifikatorów (art. 44a ust.2). Przepis ten ograniczy wydatki PIORiN (ocena cech zewnętrznych nie podlega opłacie), szczególnie w zakresie oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka. Do tej zmiany zostały dostosowane przepisy

dotyczące kontroli akredytowanych kwalifikatorów dokonujących oceny cech zewnętrznych (art. 81–83).

Również na wniosek PIN zostały wprowadzone przepisy pozwalające na bardziej skuteczną kontrolę nielegalnego obrotu materiałem siewnym przez PIORiN (art. 105a) ograniczający stosowanie określeń: „materiał siewny”, „materiał do siewu” lub „materiał do sadzeni” lub ich pochodnych do oznaczania materiału siewnego, o którym mowa w art. 104 i 105 ustawy o nasiennictwie. W konsekwencji tej zmiany został wprowadzony odpowiedni przepis karny (art. 126).

Mając na uwadze uproszczenie przepisów, a także sprawne i właściwe ich stosowanie w praktyce wprowadzono zmianę przepisów dotyczącą przekazywania informacji o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami informacja ta przekazywana jest za pomocą poczty elektronicznej lub telefaksu. Do projektu ustawy wprowadzony został przepis mówiący o przekazywaniu tej informacji w sposób uzgodniony z zainteresowanym podmiotem (art. 55 ust. 3). Został zmniejszony również zakres informacji na niej umieszczanych (art. 55 ust. 5)

W projekcie ustawy zostało ujednoczone nazewnictwo w zakresie materiału szkółkarskiego w odniesieniu do jego definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. d. zwrot „materiał siewny kategorii elitarny i kwalifikowany roślin sadowniczych” został zmieniony na „materiał szkółkarski kategorii elitarny i kwalifikowany”.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie zawiera również poprawki redakcyjne, porządkowe i techniczne (art. 3 ust. 1 pkt 8, art. 5 ust. 2, art. 20 ust. 9, art. 32 ust. 4, ust. 5 pkt 3, art. 32a, art. 67, art. 81 ust. 8, art. 83 ust. 2, art. 104 ust. 1 pkt 21, ust. 7, art. 123, art. 126 ust. 1 pkt 7, 12 i 33).

Wprowadzenie w projektowanej ustawie zmiany art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin polegającej na dodaniu organów państw członkowskich Unii Europejskiej do listy organów, z którymi kontaktuje się Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa związane jest z koniecznością zapewnienia zgodności prawa krajowego z regulacjami Unii Europejskiej. Wydawane przez Komisję Europejską decyzje wykonawcze odnoszące się do zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych na terenie Unii Europejskiej coraz częściej nakładają na państwa członkowskie obowiązek wymiany informacji o zwalczaniu agrofagów pomiędzy tymi państwami, a także informowanie państw trzecich. Wdrożenie przez Polskę takich przepisów w oparciu o aktualnie obowiązujące upoważnienia do wydania rozporządzenia jest możliwe, stąd konieczność wprowadzenia

w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zmian, które pozwolą Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa zrealizować obowiązek informacyjny wobec państw członkowskich Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 91 ustawy o ochronie roślin Główny Inspektor i wojewódzki inspektor mogą na piśmie upoważnić pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do przeprowadzania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych oraz prowadzą rejestr tych upoważnień. Art. 91 ust. 4 ustawy o ochronie roślin określa, jakie dane zawiera upoważnienie do czynności kontrolnych wykonywanych przez państwowego inspektora. Natomiast przepis art. 91 ust. 4a ustawy o ochronie roślin reguluje, jakie informacje poza tymi wskazanymi w ust. 4 powinno zawierać upoważnienie do czynności kontrolnych wykonywanych przez państwowego inspektora. Przepis ten został dodany ustawą z dnia 30 marca 2007 r. o zmianie ustawy o ochronie roślin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 541). Na podstawie w/w przepisów państwowy inspektor przed przystąpieniem do czynności kontrolnych okazuje legitymację służbową, upoważnienie wydane na podstawie art. 91 ust. 4 oraz upoważnienie – na podstawie art. 91 ust. 4a. Stosownie do art. 91 ust. 4a, upoważnienie do każdej czynności kontrolnej powinno być wydawane przez wojewódzkiego inspektora. W praktyce, biorąc pod uwagę fakt, że w województwie wykonuje się od kilkunastu do kilkudziesięciu kontroli dziennie, wydanie przez wojewódzkiego inspektora każdorazowo upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych znacząco utrudnia wykonywanie obowiązków ustawowych. Przepis ten utrudnia przeprowadzanie kontroli doraźnych wymagających natychmiastowego ich podjęcia, systematycznych kontroli u podmiotów zarejestrowanych, jak również przypadków kiedy nie można precyzyjnie określić statusu podmiotu kontrolowanego przed podjęciem czynności kontrolnych (kontrola podmiotów sprzedających ziemniaki na targowisku). Proponowana zmiana zatem ma na celu skrócenie procedur formalnych przy kontrolach wykonywanych na podstawie ustawy o ochronie roślin, przy jednoczesnym zwiększeniu ich skuteczności i efektywności. Kontrole podmiotów niebędących przedsiębiorcami będą przeprowadzane po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 4 ustawy o ochronie roślin.

Przedmiotowy projekt zawiera przepisy przejściowe i końcowe mające na celu właściwe wdrożenie proponowanych przepisów.

Projekt ustawy jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym projekt nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy znajduje się w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC47.

Opracowano w Departamencie
Hodowli i Ochrony Roślin

Akceptował:

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ewa Lach</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Smaczyński 22 623 21 51 krzysztof.smaczynski@minrol.gov.pl</p>	<p>Źródło: Dyrektywy Komisji: 2014/96/UE, 2014/97/UE, 2014/98/UE</p> <p>Nr w wykazie prac UC47</p>
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy <i>o nasiennictwie</i> stanowi wykonanie przepisów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE; - dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian; - dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych. <p>Ww. przepisy UE należy wdrożyć do prawodawstwa krajowego do dnia 31 grudnia 2016 r. Ponadto projekt ustawy wprowadza przepisy umożliwiające wpisywanie do rejestru krajowego odmian gatunków nie objętych przepisami dyrektyw nasiennych Unii Europejskiej, a ważnych w Polsce pod względem gospodarczym lub ważnych pod względem zachowania bioróżnorodności roślin, a co za tym idzie wytwarzanie i obrót materiałem siewnym tych odmian. Wprowadzone zostały również zmiany porządkowe i redakcyjne.</p>	
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
<p>Projekt ustawy stanowi implementację przepisów dyrektyw wymienionych w pkt.1. Projekt zawiera również uproszczenia przepisów mające na celu zmniejszenie obciążeń dla przedsiębiorców jak również dla urzędów odpowiedzialnych za stosowanie przepisów projektowanej ustawy.</p> <p>Przepis dotyczący upoważniania podmiotów do wypełniania etykiet dostosowany został do art. 16 z ustawy z dnia 13 grudnia 2011 roku o ochronie roślin, który reguluje zasady upoważniania do wydawania paszportów roślin przez upoważnione podmioty. Etykiety nasienne i paszporty roślin wydawane są przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Zaproponowana zmiana ujednocili działania jednego urzędu szczególnie w przypadku gatunków, dla których wydaje się etykiety zgodnie z przepisami ustawy o nasiennictwie oraz paszporty roślin zgodnie z przepisami ustawy o ochronie roślin. W tych przypadkach można wydawać jeden dokument będący zarówno etykietą i paszportem roślin. W tym celu zostaje również zmieniony art. 16 ustawy o ochronie roślin (art. 132).</p> <p>Wprowadzenie przepisów dotyczących rejestracji odmian gatunków nie objętych przepisami Unii europejskiej, pomimo obciążeń związanych z kosztami dotyczącymi procesu rejestracji a także oceny materiału siewnego dają polskim przedsiębiorcom możliwości produkcji materiału siewnego o dobrej jakości sprawdzonych odmian i wprowadzania go do obrotu na całym obszarze Unii Europejskiej a także poza jej granicami.</p> <p>Projekt ustawy w przypadku opłat dotyczących rejestracji odmian regionalnych i amatorskich wprowadza przepis mówiący o tym, że opłat w przypadku się nie pobiera. Przepis ten został wprowadzony ponieważ od roku 2009, od którego można było wpisywać do krajowego rejestru odmiany regionalne i amatorskie, żadna tak odmiana nie została wpisana. Odmiany regionalne i amatorskie mają służyć zachowaniu różnorodności biologicznej i ich wielkości produkcji jak też obszar, na który może być wprowadzany materiał siewny tych odmian jest ograniczony i niewielki, przeznaczony głównie dla nieprofesjonalnych odbiorców i rolnictwa ekologicznego. Aby zwiększyć zainteresowanie tym obszarem opłaty zostały usunięte. Ponadto zmiana ta wynika z propozycji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi przyjęcia Paktu dla obszarów wiejskich.</p>	

W celu ograniczenia kosztów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN) została wprowadzona możliwość dokonywania oceny cech zewnętrznych, która nie podlega opłacie, przez akredytowanych kwalifikatorów.
Aby zwiększyć skuteczność działań PIORiN wprowadzono zmiany w przepisach z zakresu kontroli obrotu materiałem siewnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W przypadku przepisów wdrażających dyrektywy UE, o których mowa w pkt. 1 wszystkie państwa członkowskie są na etapie ich wdrażania. Przytaczane przepisy UE mają obowiązywać od dnia 1 stycznia 2017 roku.

W przypadku przepisów umożliwiającego wpisywanie do rejestru krajowego odmian nie objętych przepisami dyrektyw nasiennych Unii Europejskiej, to takie rozwiązania prawne obowiązują na Litwie, Estonii, Łotwie, Słoweni, Austrii, Holandii.

W przypadku zmniejszenia opłat za zgłoszenie i wpis odmiany regionalnej do krajowego, łagodniejsze przepisy w stosunku związane rejestracją odmian regionalnych posiadają np. Niemcy, Austria, Dania, Holandia, Estonia, Łotwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
COBORU	Oddziały terenowe	Ustawa z 25 listopada 2010 r. o Centralnym Ośrodku Badania Odmian Roślin Uprawnych	Zgodnie z ustawą o nasiennictwie badanie odmian i wpis do krajowego rejestru oraz dokonanie oceny tożsamości i czystości odmianowej należy do kompetencji Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.
PIORIN	16 wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa	Ustawa z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie oraz ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin	Zgodnie z ustawą o nasiennictwie wszystkie działania związane z wytwarzaniem, oceną, obrotem i kontrolą materiału siewnego, kontrola oraz pobieranie należą do kompetencji państwowej inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa..
Przedsiębiorcy	5915	GIORIN Stan na koniec 2015 roku – ewidencja podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym	W przypadku wytwarzania, oceny, obrotu i kontroli materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych.
Rolnicy prowadzący obrót	379		
Dostawcy materiału szkółkarskiego, nasadzeniowego i rozmnożeniowego roślin warzywnych i ozdobnych	7194		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach prowadzonych konsultacji publicznych projekt rozporządzenia po otrzymaniu opinii w sprawie Oceny Skutków Regulacji zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi oraz związkami zawodowymi: Business Centre Club, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,

Federacją Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Krajową Federacją Producentów Zbóż, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajowym Zrzeszeniu Producentów Rzepaku, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izby Gospodarczej, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółkami i Organizacjami Rolniczymi, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polską Izbą Nasienną, Konfederacją Lewiatan, Polskim Związkiem Producentów Kukurydzy, Polskim Stowarzyszeniem Producentów Oleju, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Radą Gospodarki Żywnościowej, Radą Krajowego Sekretariatu Rolnictwa NSZZ "Solidarność", Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich "REGIONY", Związkiem Zawodowym Rolników "OJCZYŻNA", Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej "SOLIDARNI", Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa SAMOOBRONA.

Konsultacje publiczne prowadzone są zgodnie z § 31 Uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów.

Przygotowanie projektu było opiniowane na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa (GIORiN) oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych (COBORU).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
Dochody ogółem												
budżet państwa												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Zwiększenie budżetu

Rejestracja i kwalifikacja odmian gatunków tradycyjnie uprawianych

Koszty kwalifikacji plantacji gryki oszacowano przyjmując wysokość opłat dla oceny roślin zbożowych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2014 r. w sprawie opłat związanych z oceną materiału siewnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 88). Koszt oceny polowej oszacowano w wysokości: 4 248 zł

Koszt pobierania prób do oceny laboratoryjnej oszacowano w wysokości: 1 353 zł

Koszt oceny laboratoryjnej oszacowano w wysokości: 2 640 zł

Łączne koszty kwalifikacji: 8 241 zł

Koszty rejestracji odmian gryki ponoszone przez zgłaszającego oszacowano przyjmując wysokość opłat zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie opłat związanych z badaniem odmian i prowadzeniem rejestru odmian (Dz. U. poz. 88). Koszty rejestracji 1 odmiany gryki przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 1. Koszty rejestracji 1 odmiany gryki

Rodzaj kosztów	Stawka opłaty wg rozporządzenia (w zł)*
1. Opłata za zgłoszenie odmiany do krajowego rejestru	500
2. Opłata za pierwszy rok badań odrębności, wyrównania i trwałości (OWT) odmiany	790
3. Opłata za drugi rok badań odrębności, wyrównania i trwałości (OWT) odmiany	790
4. Opłata za trzeci rok badań odrębności, wyrównania i trwałości (OWT) odmiany**	790
5. Opłata za wpis odmiany do Krajowego rejestru	200
6. Opłata za utrzymanie odmiany w Krajowym rejestrze	200
RAZEM	2480/3270**

* - zgodnie z projektem rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie opłat związanych z badaniem odmian i prowadzeniem rejestru odmian

** - tylko w przypadku zastrzeżeń do wyników badań OWT w pierwszym lub drugim roku

Łączne koszty rejestracji 2 odmian gryki: 4 960 zł lub 6 540 zł **

	Pozostałe zmiany ujęte w projekcie będą realizowane w ramach przyznaných środków budżetowych przez COBORU i PIORiN.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

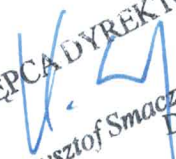
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie dotyczy		
10. Wpływ na pozostałe obszary -		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016r. rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym projekt nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy znajduje się w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC47.

 Opracowano w Departamencie
Hodowli i Ochrony Roślin

Krzysztof Smaczyński
DIREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Roślin

Bogusław Rzeźnicki

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

PODSEKRETARZ STANU

Ewa Lech

Art. 4. Odmiany roślin sadowniczych wpisane do krajowego rejestru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za odmiany wpisane do krajowego rejestru sadownicza lista A.

Art. 5. 1. Wpis dostawców materiału szkółkarskiego do ewidencji dostawców, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, dokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność, pod warunkiem uzupełnienia informacji, o których mowa w art. 87 ust. 4 pkt 3 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dostawcy materiału szkółkarskiego wpisani do ewidencji dostawców, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy będą dokonywać pobierania prób, oceny cech zewnętrznych, oceny tożsamości i czystości odmianowej wytwarzanego przez siebie materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany oraz pobierania prób gleby i podłoża, na którym jest wytwarzany ten materiał, składają oświadczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 4 pkt 3a, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Materiał szkółkarski kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC roślin sadowniczych, wytworzony i oceniony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za materiał szkółkarski kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i materiał szkółkarski CAC w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 7. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 56, art. 72, art. 83 ust. 1 i art. 103 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 56, art. 72, art. 72a, art. 83 ust. 1 i art. 103c tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Z-CADYREKTOR DEPARTAMENTU
PRAWNO-LEGISLACYJNEGO

Mariusz Gorzowski

PODSSEKRETARZ STANU

Ewa Lech

Dyrektor Departamentu
Prawno-Legislacyjnego

Grzegorz Wykowski

